

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a členov senátu JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci vyžiadanej osoby **R. Č.**, v konaní o návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry Trenčín na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom 21. decembra 2015 sťažnosť podanú vyžiadanou osobou R. Č. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3Ntc 2/2015, z 9. decembra 2015, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby R. Č. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne uznesením, sp. zn. 3Ntc 2/2015, z 9. decembra 2015, podľa § 15 ods. 1, ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o Európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších zmien a predpisov (ďalej len zákon o EZR) rozhodol tak, že vyžiadanú a zadržanú osobu R. Č. zobral do predbežnej väzby s tým, že väzba sa začala 07. decembra 2015 o 07.30 hod. a bude vykonávaná v Ústave na výkon väzby Ilava. Súd zároveň vyslovil, že podľa § 80 ods. 1 písm. b/, písm. c/ a § 81 ods. 1 Tr. por. neprijíma návrh zadržanej osoby R. Č. na nahradenie väzby písomným sľubom, dohľadom probačného a mediačného úradníka a peňažnou zárukou.

Z odôvodnenia uznesenia súdu prvého stupňa vyplýva, že 8. decembra 2015 o 07.45 hod. bol krajskému súdu predložený návrh prokurátorky Krajskej prokuratúry Trenčín na vzatie občana Slovenskej republiky R. Č. do predbežnej väzby podľa § 13 ods. 2 zákona o EZR v podstate na tom podklade, že bol na neho vydaný európsky zatýkací rozkaz Úradom verejného prokurátora vo V., Rakúska republika za účelom trestného stíhania pre trestný čin krádeže/lúpeže podľa §§ 127, 129 Rakúskeho trestného zákonníka, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby 5 rokov.

V súvislosti s argumentáciou vyžiadanej osoby R. Č., že žiadny trestný čin v Rakúskej republike nespáchal a nie sú mu známe dôvody, na základe ktorých bol v Rakúskej republike obvinený, sudca krajského súdu dospel k záveru, že návrh prokurátorky Krajskej prokuratúry Trenčín, na vzatie do predbežnej väzby je dôvodný.

Zo zápisnice o výsluchu vyžiadanej osoby vyhotovenej Krajským súdom v Trenčíne 9. decembra 2015 vyplýva, že po vyhlásení uznesenia o vzatí vyžiadanej osoby R. Č. do predbežnej väzby, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, prokurátorka prehlásila, že sa vzdáva práva podať opravný prostriedok. Vyžiadaná osoba R. Č. po porade so svojim obhajcom zhodne prehlásili, že si ponechávajú lehotu na podanie sťažnosti.

Vyžiadaná osoba R. Č. odôvodnil písomnú sťažnosť prostredníctvom obhajcu a to tým, že predmetný skutok, za ktorý bol na neho vydaný európsky zatýkací rozkaz, sa mal stať 09. júla 2015 v A., pričom nebol špecifikovaný čas spáchania trestného činu, ale iba dátum, ktorý pojem nedostačuje na naplnenie zákonnej podmienky EZR. Tiež opis skutkových okolností je v EZR uvedený nedostatočne. Vyžiadaná osoba R. Č. ďalej uviedol, že v minulosti pracoval v zahraničí, v súčasnosti sa stará o svoju 13-ročnú sestru, brigádnicke pracuje asi 9 mesiacov u zamestnávateľa M. Š. ako montér a to 6 dní v týždni s čistým mesačným príjmom cca 550 Eur, čo potvrdil písomne i uvedený zamestnávateľ. Považuje za protiústavné a nezákonné, aby vykonávanie práce formou brigády, označovalo jeho osobu ako nedôveryhodnú. Zohľadnenie jeho predchádzajúcich odsúdení považuje za porušenie práva na spravodlivý proces. Podľa jeho názoru mal súd prijať ponúknutú peňažnú záruku, ktorú opätovne ponúkol jeho obhajca. Odvolaciemu súdu preto navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a prepustiť ho ihneď z predbežnej väzby na slobodu.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín sa k sťažnosti nevyjadrila.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Najvyšší súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, po tom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a/ alebo písm. b/, na základe sťažnosti preskúmal napadnuté

výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych noriem, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu je prípustná v súlade s ustanoveniami § 18 ods. 1, veta druhá zákona o EZR, § 185 ods. 1, ods. 2 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd dospel k záveru, že sťažnosť vyžiadanej osoby R. Č. nie je dôvodná.

Z formulára A (záznam zo Schengenského informačného systému II) nachádzajúceho sa v predložennom súdnom spise vyplýva, že prokurátor Úradu verejného prokurátora vo V., Rakúska republika pod číslom 8 St 210/15w, dňa 1. septembra 2015, vydal na R. Č. európsky zatýkací rozkaz (Krajskej prokuratúre Trenčín bola zaslaná fotokópia v nemeckom jazyku), predmetom ktorého je vydanie R. Č. na trestné stíhanie na územie Rakúskej republiky pre trestný čin krádeže/lúpeže podľa §§ 127, 129 Rakúskeho trestného zákonníka, pričom skutku sa mal dopustiť 9. júla 2015 v A. – Rakúska republika spôsobom, ktorý je popísaný v EZR.

Súčasťou spisu je záznam o zadržaní osoby zo 07. decembra 2015, z ktorej vyplýva, že v tento deň bola zadržaná vyžiadaná osoba R. Č. o 07.30 hod., pričom bol riadne oboznámený s dôvodmi zadržania a súčasťou spisu je aj zápisnica o výsluchu vyžiadanej osoby R. Č. zo 07. decembra 2015 pred prokurátorkou Krajskej prokuratúry Trenčín.

Vyžiadaná osoba R. Č. pri výsluchu uviedol, že osobu L. G. uvedenú v EZR, nepozná. Z Rakúskej republiky mu nebolo doručené žiadne obvinenie, ani mu nebola oznámená skutočnosť, že je voči jeho osobe vedené trestné stíhanie. Pokiaľ ide o skutok, pre ktorý ho Rakúska republika žiada o vydanie, tento nespáchal.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o EZR účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Podľa § 15 ods. 2 zákona o EZR sudca krajského súdu je povinný do 48 hodín od prevzatia zadržanej osoby a od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do predbežnej väzby túto osobu vypočúť a rozhodnúť o jej vzatí do predbežnej väzby alebo ju prepustiť na slobodu. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný. Ak sudca rozhodne, že sa zadržaná osoba ponecháva na slobode, súčasne môže rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní, ktorý sa použije primerane. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, sudca krajského súdu rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l/.

Podľa § 15 ods. 3 zákona o EZR na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, ktorému prokurátor príslušný podľa § 11 predložil návrh na rozhodnutie o predbežnej väzbe.

Z predloženého súdneho spisu nadriadený súd zistil, že sudca krajského súdu rozhodol o návrhu prokurátorky na vzatie R. Č. do predbežnej väzby v rámci lehôt stanovených zákonom, vyžiadaná osoba bola vypočutá, mala ustanoveného obhajcu a bola riadne oboznámená s dôvodmi zadržania.

Nadriadený súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami. Rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo. V súlade so zákonom rozhodol o vzatí vyžiadanej osoby do predbežnej väzby, pretože v posudzovanom prípade boli na uvedený postup splnené zákonné podmienky uvedené v § 15 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona o EZR, pričom dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nebol viazaný.

Európsky zatýkací rozkaz bol vydaný na účely trestného stíhania pre skutok, ktorý je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a právneho poriadku Rakúskej republiky trestným činom.

Dôvody napadnutého uznesenia vo vzťahu k vyžiadanej osobe R. Č. sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Nadriadený súd pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu dáva možnosť len v podrobnostiach poukázať na dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie.

Najvyšší súd na doplnenie dodáva, že krajský súd správne aplikoval ustanovenie zákona o EZR a v zmysle jeho § 1 ods. 2 z hľadiska konania a rozhodnutia o predmetnej otázke – predbežnej väzbe.

Európsky zatýkací rozkaz je v zmysle zákona o EZR založený na zásade vzájomného uznávania rozhodnutí medzi štátmi Európskej únie. Je to vyjadrenie určitej dôvery justičným orgánom členského štátu, že rozhodnutie orgánu iného členského štátu je vecne správne.

Z ustanovenia článku 5 ods. 1 písm. c/, písm. f/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a § 15 ods. 1 zák. o EZR vyplýva, že inštitút predbežnej väzby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze má iný charakter, než väzba v rozsahu jej úpravy v štvrtej hlave prvej časti prvého až tretieho dielu Trestného poriadku (§ 71 - § 87 Tr. por.). To platí nie len o dôvodoch tejto väzby (§ 71 Tr. por.), ale aj o rozhodovaní o väzbe (§ 72, najmä ods. 2 Tr. por.). Napriek tomu, že aj predbežná väzba je prostriedkom na zabezpečenie účasti osoby obvinenej v konaní – v tomto konaní jej dôvody nie sú vymedzené tak striktne ako v ustanovení § 71 Tr. por.

Osoba v konaní o predbežnej väzbe, vydávacej väzbe a o prípustnosti vydania do cudziny nemá postavenie obvineného. Účelom konania o vydanie do cudziny nie sú preto otázky viny alebo neviny, ale len otázka, či sú splnené zákonné predpoklady na vzatie osoby do predbežnej väzby, vydávacej väzby a či je prípustné jej vydanie ako vyžiadanej osoby. V takom konaní sa neskúma otázka prezumpcie neviny, trestnosť činu a ani právo

na obhajobu v rozsahu, ktorý je v konaní pred trestným súdom Slovenskej republiky obvinenej osobe ústavne zaručený.

Nie je teda potrebné na základe doteraz zistených konkrétnych skutočností konštatovať obavu z úteku, ovplyvňovanie dokazovania alebo páchania trestnej činnosti v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ alebo písm. c/ Tr. por. Súd taktiež nepreskúmava dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku, pre ktorý je osoba vyžiadaná (v danom prípade neskúma aj namietanú skutkovú) vetu a správnosť právnej kvalifikácie tohto činu z hľadiska práva štátu pôvodu (z hľadiska právneho poriadku Slovenskej republiky naposledy uvedenú otázku skúma až pri rozhodovaní o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 22 ods. 3, ods. 5 a to v súvislostiach použitia § 23 zák. o EZR).

K argumentácií vyžiadanej osoby o možnosti nahradenia predbežnej väzby považuje nadriadený súd za potrebné uviesť, že ponechanie vyžiadanej osoby na slobode aj za prípadného stanovenia podmienok nie je právom vyžiadanej osoby, ale možnosťou, ktorú zákon o EZR ponecháva na úvahe súdu. V zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky však nadriadený súd skúmal možnosť nahradenia predbežnej väzby vyžiadanej osoby R. Č. uložením primeraných opatrení alebo obmedzení. Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že vyžiadaná osoba R. Č. má kriminálnu minulosť a aj v súčasnosti je dôvodne podozrivý zo spáchania majetkovej trestnej činnosti a tieto okolnosti potom bránia použitiu procesných prostriedkov na nahradenie predbežnej väzby.

V súvislosti s námietkou vyžiadanej osoby R. Č. o jeho kriminálnej minulosti, nadriadený súd konštatuje, že v súčasnom štádiu rozhodovania súd skúma len splnenie podmienok na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby z dôvodu zabezpečenia prítomnosti vyžiadanej osoby do doby, kým príslušný štát pôvodu nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu spolu s prekladom.

K námietke vyžiadanej osoby, že skutok, pre ktorý je vydaný európsky zatýkací rozkaz, mohli rakúske justičné orgány opísať detailnejšie, najvyšší súd uvádza, že táto otázka bude prioritnou pri prípadnom uznaní viny alebo neviny menovaného, ako i záznamy z odpisu registra trestov pri prípadnom ukladaní ďalšieho trestu.

Najvyšší súd uzatvára, že uznesenie napadnuté sťažnosťou vyžiadanej osoby zodpovedá stavu veci a zákonu a podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, neboli nadriadeným súdom zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného súdom prvého stupňa alebo konajúcej prokuratúry, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého uznesenia. Na základe hore uvedeného, najvyšší súd postupoval podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por., keď sťažnosť vyžiadanej osoby R. Č. zamietol, pretože nie je dôvodná.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 21. decembra 2015

JUDr. Gabriela Š i m o n o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Marcela Némethová